

831. — QUAER. 4° *An incurratur irregularitas ob crimen externum quidem et consummatum, sed prorsus occultum?*

Resp. Affirm. verius, ait S. Lig. n. 349. Ratio est, quia Ecclesia crimina reservando, etiam occultissima reservat, modo suae iurisdictioni subiaceant, nempe modo sint externa, prout imposuit excommunicationem haeresi omnino occultae, etc. Evincitur insuper ex cap. 6. *Liceat in Trid.* sess. 24., ubi Concilium praebet facultatem Episcopis dispensandi et absolvendi ab irregularitatibus et censuris occultis.

QUAER. 5° *Quomodo irregularitas tollatur?*

Resp. Tollitur sequentibus modis.

1° *Per dispensationem*, 1° Papae in omni casu, modo non adsit impedimentum de iure naturali, seu quod exercitium Ordinis sacri impossibile reddat; 2° Episcopi et Regularium, si irregularitas ex delicto occulto proveniat, excepto homicidio; 3° cuiuslibet delegati pro ratione acceptae facultatis, ut dictum est *de absoluteione a censuris*, n. 763.

2° *Per cessationem causae*, v. gr. aetate requisita adveniente, si irregularitas ex defectu aetatis proveniat; item *per mutationem domicilii*, seu loci, aut *per emendationem*, si ex infamia oriatur. Pro iuris tamen infamia dispensatio requiritur. — Vide S. Lig. n. 352. et seq.

832. — QUAER. 6° *Quomodo fiat dispensatio ab irregularitate?*

Resp. Nulla forma invenitur praescripta in iure; unde nulla determinata necessario adhibenda est. Fieri autem potest formula sequenti, aut alia aequivalenti: *Dispenseo tecum super irregularitate, quam incurristi propter...* (talem causam), *in nomine Patris*, etc., vel *auctoritate mihi concessa a S. P.* vel *ab Episcopo, dispenseo tecum*, etc., et *habilem reddo et restituo executioni Ordinum, et officiorum tuorum in nomine Patris*, etc.

CAPUT II.

DE IRREGULARITATIBUS IN PARTICULARI

1° De irregularitate ex defectu; 2° ex delicto.

ARTICULUS I. — DE IRREGULARITATIBUS EX DEFECTU

833. — Octo earum species numerantur, scilicet ex defectu 1° animi; 2° corporis; 3° natalium; 4° aetatis; 5° libertatis; 6° Sacramenti; 7° lenitatis; 8° famae.

Defectus isti, vel potius qualitates iis oppositae, his exprimuntur versiculis:

Natales, animus, libertas, corpus et aetas
Non bigamus, lenis, nec mala fama notet.

I. Ex defectu animi.

834. — Triplex defectus animi assignatur, scilicet rationis, scientiae, et fidei confirmatae.

1° *Rationis*. Hinc sunt irregulares perpetuo amentes, lunatici, furiosi, epileptici et energumeni, etsi lucida intervalla habeant. Minus difficulter tamen illis permittitur susceptorum Ordinum exercitium, quam novorum susceptio.

2° *Scientiae*. Irregulares sunt, qui non habent scientiam singulis Ordinibus necessariam, sive de facto nesciant, sive discendi sint incapaces. Deducitur ex dictis in *Tract. de Sacram. Ordinis*, et ex *Decret.* part. I. dist. 36. Can. I.

3° *Fidei confirmatae*. Irregulares sunt neophyti in adulta aetate recenter baptizati, usquedum ab Episcopo digni iudicentur. Constat ex iure can. — Vide S. Lig. n. 397. et seq.

II. Ex defectu corporis.

835. — Ex duplici capite incurritur haec irregularitas: 1° si quis ad exercitium Ordinis sit ineptus; 2° si aliis notabilem horrorem afferat, aut indecentiam praeferat.

Hinc irregulares habentur.

1° *Mutilati*, crus ligneum gerentes, manu, pollice, aut indice uti non valentes.

2° *Caeci*, visu totaliter carentes, vel ita caecutientes, ut in Missali legere nequeant.

3° *Surdi*, qui nihil audiunt, ita ut nullatenus vocem ministri respondentis audire queant.

4° *Muti* aut *balbutientes*, qui verba integra pronuntiare non possunt, aut non nisi cum magna difficultate, ita ut risum aut contemptum adstantium moveant.

5° *Claudi*, qui sine baculo ad altare se sistere non valent.

6° *Carentes naso*, aut enormiter distortum, demissum, aut productum habentes:

7° *Monstruosi*, v. gr. habentes gibbum enormem, qui magnam inducat deformitatem, etc. — Vide S. Lig. n. 403. et seq. — Vide tamen dicta *de Euchar.*, n. 216. in not.

836. *Quaesita*. — QUAER. 1° *An sit irregularis, qui uno oculo caret?*

Resp. 1° *Neg.* si caret tantum oculo dextero, quia minus necessarius est ad Missae celebrationem, modo notabilis inde non nascatur deformitas.

Resp. 2° *Affirm.* si caret oculo sinistro qui dicitur *Oculus canonis*,

quia necessarius est ad canonem Missae legendum. Excipe, nisi canonem oculo dextero sine deformitate legere possit. Hoc autem iudicio Episcopi subiiciendum est. — *Ita communiter cum S. Lig. n. 404.*

QUAER. 2° *An possit celebrare, et Eucharistiam ministrare, qui iam ad Sacerdotium promotus, habet pollicem vel indicem impeditum?*

Resp. 1° Negandum videtur absolute quoad Missae celebrationem, saltem probabilius iuxta communem sententiam. — S. Lig. n. 408., et l. 6. n. 244.

Resp. 2° *Neg. etiam per se quoad Eucharistiae administrationem, exceptis tamen casibus necessitatis, in quibus aliis digitis uti potest.*

III. *Ex defectu natalium.*

837. — Defectus natalium inducit irregularitatem. Constat ex *Decretal. l. 1. tit. 18.*

Hinc 1° irregulares sunt illegitimi etiam occulti, seu quicumque nati sunt ex fornicatione, adulterio, vel incestu; 2° qui nati sunt ex matrimonio clandestino, et in gradu prohibito, etiam incognito; 3° non vero sunt irregulares illegitimi tempore suae conceptionis vel nativitatis, quorum parentes tunc temporis habiles erant ad contrahendum matrimonium, et postea contraxerunt, quia per matrimonium subsequens legitimi sunt. Vide S. Lig. n. 420. et seq.

Non sunt irregulares illegitime nati ex matrimonio publico, sed invalido ob impedimentum ab uno saltem ignoratum. — S. Lig. *ibid.*

QUAER. *Quomodo tollatur irregularitas ex defectu natalium?*

Resp. Tollitur 1° per legitimum subsequens matrimonium parentum, ut modo dictum est; 2° per professionem religiosam; 3° per legitimam dispensationem.

IV. *Ex defectu aetatis.*

838. — 1° Irregulares habentur, qui aetatem canonicam non attigerunt. Sed non est irregularitas stricta, cum cesset, completa requisita aetate.

2° Qui scienter Ordines suscipiunt ante canonicam aetatem, peccant graviter.

V. *Ex defectu libertatis.*

Ex triplici vinculo oritur libertatis defectus, scilicet, ex vinculo servitutis, matrimonii et officii. Hinc

1° Omnes servi proprie dicti irregulares sunt, donec plenam libertatem consequantur.

2° Irregulares sunt uxorati, nec Ordines suscipere possunt nisi de consensu uxoris castitatem voventis et Religionem ingredientis, saltem si iuvenis sit.

3° Irregulares sunt, qui ex officio et iuramento negotiis saecularibus implicantur, ut iudices, magistratus, etc. (2). — V. S. Lig. n. 355. et seq.

VI. *Ex defectu Sacramenti.*

839. — Per defectum Sacramenti intelligitur in praesenti casu Sacramentum Matrimonii pluries receptum, seu bigamia. Patet bigamos esse irregulares ex Iure can. in titulo *de Bigamis*. Ratio autem convenientiae est, quia in bigamia deficit perfecta significatio unionis Christi cum Ecclesia, quae unio est omnino simplex, et non multiplex. Id vero illatum est ex Apostolo, *I. Timoth. 3. 2.:* *Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum.*

Bigamia de Iure canon. triplicis est generis, scilicet bigamia *vera*, bigamia *interpretativa*, et bigamia *similitudinaria*.

1° Bigamia *vera* habetur, cum quis plures successive uxores ducit, et cum singulis matrimonium consummat.

2° Bigamia *interpretativa* est, qua quis ex interpretatione iuris ut bigamus habetur, licet unicam duxerit uxorem. Talis est: 1° qui ducit, et cognoscit viduam a suo priori marito cognitam; 2° qui ducit mulierem quamlibet ab alio corruptam, et matrimonium consummat; 3° qui propriam uxorem cognoscit post adulterium ab ea commissum; 4° qui contrahit duo matrimonia, unum validum, et alterum invalidum, licet in bona fide. Imo etiamsi utrumque matrimonium esset invalidum, irregularis fieret, qui utrumque maritali affectu consummaret. Evincitur ex variis locis Iuris can (*).

3° Bigamia *similitudinaria*, cum quis contrahit matrimonium post votum solemne Religionis, aut Ordinem sacrum susceptum, licet nullum sit matrimonium. Ratio est, quia ille merito censetur duo matrimonia contraxisse, primum spirituale cum Christo, secundum carnale cum muliere. Deducitur ex titulo *de bigamis*. — Vide S. Lig. n. 436. et seq.

VII. *Ex defectu lenitatis.*

840. — Irregularitatem ex defectu *lenitatis* contrahunt quicumque voluntarie, active, efficaciter et proxime ad necem vel mutilationem alicuius, licet iuste, concurrunt per actionem natura sua ad id ordinatam. — Vide S. Lig. n. 457. et seq.

Resolves. — 1° Sunt irregulares carnifices, iudices, et omnes qui

(2) *Excipitur, nisi habeant specialem dispensationem Papae pro illis officiis, vel nisi consuetudo, sciente Papa, id permittat.* S. Alphons. (lib. 7. n. 456.).
(*) Cf. de his et seqq. *Opus Th. Mor. V. 7. De Irregularitate.*

huiusmodi iudicio cooperantur. Excipe 1° testes coactos; 2° accusatores, damnorum suorum compensationem petentes.

2° Non tamen sunt irregulares medici et chirurgi, licet membra abscindant, aut mortem remediis bona fide datis accelerent, nisi gravis negligentia intercedat. — S. Lig. n. 385.

3° Nec Clerici medicinam aut chirurgiam exercentes citra incisionem et adustionem. Imo nec si incisionem aut adustionem in casu necessitatis adhibeant; necessitas enim nulla lege regitur. Imo etiam extra necessitatem, si Clerici non sint in Sacris constituti, modo mors aut mutilatio non sequatur. — S. Lig. n. 384. 385.

4° Non sunt irregulares, qui aggressorem occidunt in iusta defensione, quia non censetur defectus lenitatis vitam propriam servato moderamine inculpatae tutelae defendere etiam cum morte iniusti aggressoris.

5° Milites non fiunt irregulares in bello iusto defensivo, nec in iusto offensivo, nisi propria manu occiderint: in bello autem iniusto totus exercitus fit irregularis, etiamsi unus tantum homo pereat. — S. Lig. n. 474 (*).

VIII. Ex defectu famae.

841. — Infamia duplex distinguitur: 1° infamia *facti*, quae contrahitur ante quamlibet sententiam ex notorietate alicuius criminis enormis, vel per exercitium artis ignominiosae; 2° infamia *iuris*, quae triplici modo contrahitur, scilicet ex crimine in iure notato, ex iudicis sententia, et ex crimine parentum.

842. **Quaesita.** — **QUAER.** 1° *Quaenam sint crimina quibus ex iure adnexa est infamia?*

Resp. Sunt sequentia: homicidium, periurium factum in iudicio, simonia, sodomia, adulterium, exercitium usurarum, invasio Cardinalium vel Episcoporum. Sic ex *Iure can.* Praeterea ex *Trid.* sess. 24. c. 6. *de Reform.* adiiicitur raptus mulierum, duellum, et paratio armorum contra parentes. Non incurritur tamen irregularitas, nisi haec crimina sint vere notoria; secus enim fama non deficit. — Vide S. Lig. n. 362. et seq.

QUAER. 2° *An sint irregulares innocentes, qui ex falsis testimoniis ad poenas infamantes damnati fuere?*

Resp. Affirm. donec sententia fuerit revocata vel legitimam dispensationem obtinuerint; ratio, quia de facto sunt infames.

QUAER. 3° *An sint irregulares filii carnificum?*

Resp. Neg. proprie *per se*: convenit tamen, ut ad sacros Ordines non promoveantur, nisi in aliena dioecesi, ne dedecus in Ecclesiam redundet.

Irregularitas ex infamia facti cessat, cessante ipsa infamia absque dispensatione; secus si de infamia iuris agatur. — Vide S. Lig. *ibid.*

(*) Cf. l. c.

ARTICULUS II. — DE IRREGULARITATIBUS EX DELICTO

843. — Quintuplici ex capite irregularitas ex delicto incurritur scilicet 1° ex mala Baptismi susceptione, et ex eius iteratione; 2° ex mala Ordinum susceptione et usurpatione; 3° ex censurae violatione; 4° ex quorundam criminum enormium patratione; 5° ex homicidio et mutilatione.

Haec versiculo sequenti exhibentur:

Fonte reus, sacris, censura, crimine, leto.

I. Baptismi iteratio atque mala susceptio.

844. — Hinc irregularis est, 1° Qui in adulta aetate Baptismum ab haeretico declarato suscepit extra casum necessitatis, quia eius errori communicare videtur.

2° Qui publice et solemniter rebaptizat; item qui scienter rebaptizatur; item Clericus assistens Baptismo iterum collato. Ita *ex pluribus locis Iuris.* — Vide S. Lig. n. 356.

Iuxta Bened. XIV. *de Syn.* l. 7. c. 6. fit irregularis, qui rebaptizat etiam sub conditione culpabiliter, seu sine causa iusta. Sed hoc ipse tenuit ut Doctor particularis, contra multos alios, et quando erat in minoribus. Porro ad irregularitatem contrahendam requiritur certitudo.

Quaesita. — **QUAER.** 1° *An fiat irregularis, qui occulte rebaptizat?*

Resp. Videtur negandum *probabilius*; quia in Iure can. videtur agi tantum de eo qui publice rebaptizat. — Ita Laymann, Sylvius, etc.

QUAER. 2° *An sit irregularis rebaptizans vel rebaptizatus ex metu?*

Resp. Neg. saltem *probabiliter*, licet metus non tollat voluntarium, nec a peccato excuset. — Ita S. Lig. n. 356. etc.

II. Ordinum usurpatio aut illicita susceptio.

845. — 1° *Usurpatio.* Irregulares sunt, qui solemniter exercent actum Ordinis sacri, quem non habent. *Probabiliter* tamen soli Clerici huic irregularitati subiacent.

2° *Susceptio illicita.* Sic irregularitatem incurrunt, qui furtive ordinantur, id est qui non examinati, nec admissi, per dolum, inscio Episcopo, sese ordinandis immiscunt; qui curant promoveri ab alieno Episcopo sine litteris dimissorialibus, vel qui plures Ordines sacros eodem die recipiunt, et probabiliter etiam qui per saltum ordinantur; denique qui ordinantur ab Episcopo suspenso, haeretico, schismatico, aut simoniaci. — S. Lig. n. 357. et seq. (*).

(*) Cf. l. c.

III. *Violatio censurae.*

846. — Irregulares sunt, qui vinculo alicuius censurae ligati solemniter exercent Ordinem sacrum, ut iam supra dictum est. Hinc

1° Irregularis esset non tantum Sacerdos, qui Missam celebraret cum censura, sed etiam Diaconus, qui Evangelium cum stola cantaret etc., et Sacerdos, qui cogeret censuratum ad celebrandum.

2° Duplicem incurrit irregularitatem, qui duplici censura ligatus Ordinem sacrum exercet; et haec in postulatione dispensationis exprimi debent. Idem dicendum est de eo, qui cum eadem censura pluries celebrat. Sed sufficit, ut in numero plurali exprimat postulatio.

3° Irregularis est Sacerdos, qui ab Ordine suspensus sacramentaliter absolvit; quia etiam absolvere est actus potestatis Ordinis non vero actus solius iurisdictionis, qualis esset v. gr. actus excommunicandi, Confessarios approbandi, assistendi matrimonio, a votis dispensandi, etc.

IV. *Crimina enormia.*

847. — Hac appellatione intelliguntur *haeresis* et *apostasia* a Fide. Hanc irregularitatem incurrunt etiam haereticorum et apostatarum fautores, receptatores, defensores, imo et ipsorum filii *C. Statutum de haereticis* in *Sexto*. Haec autem crimina, ut irregularitatem inducant, debent esse publica: hinc irregularitas ista in irregularitatem ex defectu famae recidit, ut ait S. Lig. n. 362.

V. *Homicidium et mutilatio.*

848. **Principium.** — Irregularitas incurritur ex homicidio voluntario et graviter culpabili, etiam occulto, sive directe sive indirecte voluto, ex actione sive physica sive morali patrato. Idem est dicendum quoad mutilationem.

Mutilatio intelligitur, quando a corpore separatur aliquod membrum principale, seu pars corporis, quae officium per se distinctum habet, v. gr. *pes, manus, oculus*, etc.

849. **Resolves.** — 1° Sunt irregulares, qui causa sunt immediata mortis alicuius, etiamsi illos poeniteat, antequam laesus moriatur. Ratio est, quia causa physica necessario operatur. Item qui alios aut seipsos mutilant. Si quis letaliter hominem percusserit, et alter occiderit, uterque est vere homicida.

2° Sunt irregulares mandantes, et consilium dantes, effectu secuto ex consilio vel mandato. Excipe, si ante executionem mandatum retractaverint, et retractatio mandatario innotuerit. — S. Lig. n. 371.

3° Item cooperantes, ut homicidium celerius, audacius, aut securius fiat. Sic irregulares fiunt 1° qui se mutuo excitant, licet unus solum occidat; 2° omnes praeliantes in bello iniusto, si ibi aliquis pereat; 3° qui ministrant arma aut pecunias ad homicidium; 4° omnes accusatores, iudices et testes iniusti.

4° Item consentientes, si consensus in homicidium efficaciter influerit. Unde non est irregularis, qui homicidium, etiam suo nomine vel gratis factum, approbat, quia in illud non influit.

5° Non fiunt irregulares, qui dant operam rei licitae, adhibita sufficienti diligentia ne accidat homicidium. Hinc non sunt irregulares 1° qui committunt homicidium casuale, nisi interveniat negligentia graviter culpabilis; 2° nec ii, qui infirmo bona fide aliquid cibi vel potus nocivi praebent, vel si illum moventes aut volventes causa sint, cur decedat; 3° nec medici, qui pharmacum mortiferum infirmis dederunt, modo sint periti, aut bona fide agant. Excipe tamen Clericos in Saeris, incisione aut adustione operantes praeter necessitatis casum. — Vide S. Lig. n. 384.

850. **Quaesita.** — **QUAER.** 1° *An incurrat irregularitatem, qui dans operam rei illicitae aliquem occidit, v. gr. si Clericus in venatione casu hominem occidat?*

Resp. Neg. probabilius. Ratio est, quia homicidium neque in se, neque in causa est voluntarium: opus enim positum, etsi de se illicitum, non est *per se* mortiferum; secus autem, si ratione circumstantiarum proximum mortis periculum alicui induceretur, ut v. gr. si quis tormento bellico ignem admoveret, ubi est populi frequentia. — S. Lig. n. 387., etc.

QUAER. 2° *An fiat irregularis, qui occidit alium ob suae aut innocentis vitae defensionem?*

Resp. ad 1um Neg. nisi excedat moderamen inculpatae tutelae. Ratio est, quia nullius culpa reus est. Confirmatur insuper ex Iure can. Consule S. Lig. n. 388.

Resp. ad 2um Neg. pariter. Ratio est, quia irregularitas ex homicidio privato non incurritur nisi cum peccato mortali, ut eruitur ex cap. *Ex litteris de homicidio*. — Ita S. Ligorius n. 388., etc.

851. — **QUAER.** 3° *An fiat irregularis, qui occidit alium ob defensionem libertatis, honoris vel bonorum temporalium, cum moderamine inculpatae tutelae?*

Resp. Neg. iuxta communiorem sententiam. Evinci videtur ex Iur. can. Insuper cum ibi nullum adsit peccatum, non potest incurri irregularitas, nisi ob defectum lenitatis: porro irregularitas ex defectu lenitatis non incurritur, nisi in casibus in iure expressis: casus autem praesens in iure non reperitur. Ergo, etc. — S. Lig. n. 389.

QUAER. 4° *An habendus sit veluti irregularis, qui dubitat an homicidium patrauerit, necne?*

Resp. 1° *Neg.* quando non constat, homicidium esse patratum, seu si dubitetur de ipso homicidio, an fuerit secutum, necne. Ratio est, quia poena non est infligenda, nisi de ipso delicto constet. — *Ita communiter.* — S. Lig. n. 347.

Resp. 2° *Affirm.* autem si constet de homicidio patrato et tantum dubium sit, utrum tua actione causa illius fueris. Ratio est, quia licet generatim irregularitas in dubio incurri non debeat, attamen in praesenti casu incurrenda est ex Iuris canonici dispositione, in odium speciale, quod homicidium meretur. Patet ex cap. *Significasti*, et cap. *Ad audientiam*, etc. — S. Lig. n. 347 (*).

852. — *QUAER.* 5° *An sit irregularis, qui dubitat utrum in alterius mutilationem influerit, posito mutilationis facto?*

Resp. Neg. Ratio est, quia pro solo dubio homicidii lex irregularitatem imposuit. — S. Lig. n. 347.

QUAER. 6° *An habendus sit tanquam irregularis, qui abortum procuravit, dubitans an foetus animatus esset, necne?*

Resp. Neg. Ratio est, quia tunc non constat proprie de homicidio (3). — S. Lig. *ibid.* — Vide dicta in *Tract. de quinto Praecepto Decalogi*, n. 402. et 403.

(*) Cf. l. c.

(3) Alias animadversum est (vol. I. n. 402. in not.), hypothesim foetus inani-

mati vix aut ne vix quidem nunc admitti. Proinde ista quaestio, utpote hypothesi nunc iam antiquatae innixa, inutilis evadit.

APPENDIX PRIMA DE INDULGENTIIS ET IUBILAEIO

CAPUT I.

DE INDULGENTIIS

853. — *Indulgentia*, ut vox ipsa indicat, idem est ac gratia, condonatio, misericordia, remissio. Indulgentia enim est condonatio poenae peccatis debitae per applicationem satisfactionum Christi et Sanctorum: nam Christus Salvator noster Deo Patri pro plena peccatorum nostrorum remissione suas satisfactiones obtulit. Hae autem satisfactiones pretii infiniti, quibus accedunt etiam satisfactiones Beatae Virginis necnon satisfactiones superabundantes Sanctorum, dicuntur Ecclesiae *thesaurus*, de quo per *Indulgentias* participamus.

DEFINITIO. Indulgentia est remissio poenae temporalis Deo debitae pro peccatis quoad culpam remissis, concessa a legitimo ministro extra Sacramentum Poenitentiae per applicationem thesauri Ecclesiae.

DIVISIO. Multipliciter Indulgentia distinguitur.

1° *Plenaria*, vel *partialis*, prout integra poena temporalis remittitur, vel eiusdem pars tantum.

2° *Personalis*, vel *localis*, aut *realis*, prout conceditur immediate personis, v. gr. Confraternitati, vel est affixa alicui loco, v. gr. Templo, Oratorio, etc., aut adnectitur alicui rei, v. gr. Imagini, Cruci, Rosario, etc.

3° *Temporalis* aut *perpetua*, prout ad tempus determinatum, aut sine ullo termino praefixo conceditur.

854. **Principia.** — I. Ecclesia habet veram potestatem Indulgentias concedendi... *Est de Fide contra Protestantes.* Etenim Christus, ut ex SS. Scripturis patet, dedit Ecclesiae plenam potestatem ligandi vel solvendi, tum in foro interno, tum in foro externo spirituali. Ita cum ipse Christus dixit Petro, *Matth. 16. 10.: Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in coelis; et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in coelis.* Ergo dedit Petro, id est Ecclesiam suae, potestatem solvendi, quidquid ex ligatum; ergo etiam potestatem liberandi a poena peccatis debita. Accedit definitio *Conc. Trid.* sess. 25. Decreto